

A photograph of a man with dark hair and a light beard, smiling slightly, holding a young child in a blue hooded raincoat. The man is wearing a blue and white striped shirt under a dark red and blue patterned jacket. The background is a blurred outdoor setting with a wooden fence and a building.

Dimitrios

Revista Parohiei „Sfântul Dumitru-Poștă” - Paraclis Universitar

Nr. 205 | 15-28 iunie | 2020 | Anul VIII

apariție bilunară

Între Rusalii și Babel

Părintele Paroh Mihai GOJGAR

**Prima întâlnire cu Sfântul
celor care și-au pierdut speranța**

Noaptea de Sânziene

Oana IVAN

NOILE TITLURI

Editorial

Între Rusalii și Babel

Pilde

Explicarea Sfintei Scripturi

Iahve sau Îngerul Domnului?

Sfinții Părinți

Antidot pentru deznădejde

Interviu

Biserica, o cărare spre inimi

Dicționar liturgic

Tradiții

Noaptea de Sânziene

Mărturii

Prima întâlnire cu Sfântul celor care și-au pierdut speranța

Istorie

Demolarea Bisericii „Sfânta Vineri”

Creștinismul în lume

TIPAR REALIZAT LA

www.pimcopy.com

Email: pimcopy@yahoo.com

Adresa: B-dul Mihail Kogălniceanu,
nr. 24, Parter, Sector 5, București
Tel: 0758.971.001

Foto Coperta 1: Andreea DOBRESCU

Între Rusalii și Babel

Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

La 50 de zile după Învierea Domnului, peste capetele sfinților ucenici S-a pogorât Duhul Sfânt în chip de limbi ca de foc. Remarcabilul eveniment relatat în capitolul al doilea din Faptele Apostolilor, deși rețrăit la fiecare praznic al Rusaliilor, își găsește chipul din ce în ce mai caricaturizat, răsturnat, ciuntit în cotidianul umanității. Oamenii stăteau împreună, în același loc (versetul 1), dar acum, dimpotrivă, li se spune să nu se apropie unul de altul, să păstreze distanța socială, sanitară, inumană. Din cer, fără de veste, un vuiet a umplut atunci casa unde ședeau (versetul 2); acum, anunțați, preveniți, ba chiar entuziasmați de el, un vifor letal numit 5G îmbie oamenii să golească locuințele unde stau împreună și izolați, în același timp, însingurându-i în povești în care se cred micro-zei, cum tocmai am auzit într-o reclamă. Limbile de foc s-au așezat pe fiecare dintre ei (versetul 3), dându-le puterea să își desăvârșescă darurile primite de la Dumnezeu, chemându-i la o lucrare unică, dar, concomitent, unitară cu a celorlalți; azi, impersonala conexiune răpește originalitatea și invită la o uniformitate dezamăgitoare și gri. Apostolii au început să vorbească în alte limbi (versetul 4), găsind cale de comunicare cu oricine (versetele 5-11), desființând

limitele nebuniei de la Turnul Babel (Facere, capitolul XI); familiile actuale experiază la scară largă izolarea și distanțarea, nu numai în perioada Covid, inventând noi și noi forme de fugă de ceilalți. Nimeni nu înțelegea cum se poate o așa minune (versetul 12), dar azi toți **știu**, toți **înțeleg**, toți au acces la surse de (dez)informare. Oamenii care ascultaseră cuvântarea înflăcărată a Sfântului Apostol Petru (cel mai vârstnic dintre cei 12 urmași ai Mântuitorului), pătrunși la inimă, au întrebat ce este de făcut (versetul 37); întrebările nu se mai pun acum, sfaturile nu se cer și dilemele nu există. Oamenii primesc răspunsuri înainte de a-și pune întrebări, sfaturile

Foto: Andreea DOBRESCU

REDACTIE

COORDONATOR: Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

REDACTOR-ŞEF: Monica DAMIAN

CONCEPŢIE GRAFICĂ şi DTP: Andrei JORA şi Daniel JORA

DISTRIBUŢIE: Mihaela IANCU

COLABORATORI: Horia-Ioan IOVA, Oana IVAN, Daniel JORA,
Bogdan NICOLAESCU, Ionelia OLTEANU

ISSN 2393-4859
ISSN-L 2393-4859

au colți imperativi, iar dilemele nu sunt deștelenitoare provocări pentru cuget, ci condamnabile și excluzive gesturi pentru cei care îndrăznesc să problematizeze justetea unor măsuri. Miile de suflete din Ierusalim au fost îndemnați să se boteze (versetul 38) și să se unească, prin Sfânta Împărtășanie, cu Domnul Iisus Hristos; după două milenii, miliarde de oameni își caută salvarea în măști, dezinfectant și provizii.

Între Babel și Rusalii au fost multe secole, de la Rusalii la noul Babel lumea călătorește de 2000 de ani. Dar când se va prăbuși turnul aroganței și rătăcirii de Dumnezeu?

Biserica
„Sfântul Dumitru-Postă”
Paracsis Universitar

PRIVEGHERE

19 iunie | ora 21:30

*Ne vom ruga
Sfântului Apostol Iuda Tadeu
pentru ajutor în problemele
dificile pe care le avem.*

Acatistul Sfântului Apostol Iuda Tadeu, Vecernie cu Litie,
Utrenia și Sfânta Liturghie.

Un preot le spunea credincioșilor: „Un terorist a pus o bombă la o bancă ce ocupa parterul și primul etaj al unui bloc învecinat cu blocul în care locuiesc eu. Bomba a explodat și blocul a căzut la pământ. Nu au fost multe victime, căci locatarii erau plecați în concediu. Dar au rămas fără locuințe. Când s-au întors din concediu, văzând că s-a ales praful de apartamentele lor, majoritatea au căzut în deznădejde. Îi priveam din când în când pe geam. Ieșind să cumpăr ceva, m-am întâlnit cu un vecin care locuise în blocul care explodase. Mi-a spus: - Părinte, îmi mulțumesc lui Dumnezeu că nu eram acasă. Eram la socri cu familia. Credința lui m-a mirat. Nu era un om cu mulți bani, deci încercarea prin care trecea era cu atât mai mare. - Nu ai avut gânduri de deznădejde? - Deznădejde? Nu, părinte. V-am spus: I-am mulțumit lui Dumnezeu că suntem întregi. Cu casa, se va rezolva până la urmă. Nu ne lasă Cel de sus. Pentru noi nu e atât de greu cum e pentru cei care și-au pierdut un soț, o mamă sau un copil în această nenorocire.

Toți erau deznădăjduiți, numai el nu. Iată ce înseamnă să ai credință puternică. Putea să cârtească, dar nu a făcut-o. Și a luat plata răbdării sale“.

Danion Vasile, *Patericul mirenilor,*
Pilde pentru secolul XXI, p. 36.

Iahve sau Îngerul Domnului?

Episodul rugului aprins a însemnat chemarea lui Moise la izbăvirea poporului evreu din Egipt, dar semnifică deopotrivă începutul activității celui mai mare profet, așa cum îl definea Deuteronom 34, 10, asemeni căruia nu s-a mai ridicat nimeni altul. Pe când păștea oile în pustiiul Madianului, Moise ajunge la muntele lui Dumnezeu (numit și Sinai sau Horeb). Aici este atras de viziunea unui tufiș cuprins de flăcări, care însă nu se consuma în foc, ci rămânea verde, cunoscut în teologia românească sub numele de „rugul aprins“. În rugul aprins, textul spune că i se arată „Îngerul lui Iahve“ (Ieșire 3, 2). Totuși, în versetul 4, ni se relatează că Iahve (numele personal al lui Dumnezeu în Vechiul Testament) Însuși îl strigă pe Moise din rug când acesta se apropie, iar continuarea narațiunii îl arată iarăși pe Iahve ca interlocutor. Iată o contradicție: cu cine a discutat Moise: cu îngerul sau cu Dumnezeu Însuși? Aproape că nici Moise nu

pare prea dumirit, pentru că îi cere vorbitorului să-i spună numele, ca să poată răspunde celor care îl vor întreba apoi cum îl cheamă pe cel care i se adresase (versetul 13). În Facere 16, 7-13, Agar (roaba lui Avraam care i-l naște acestuia pe Ismael) vorbește cu îngerul lui Iahve (Domnul). În Facere 22, în pericopa jertfei lui Isaac, îngerul lui Iahve (al Domnului) strigă către Avraam (versetele 11-12), dar acesta numește locul acela „Iahve (Domnul) Se arată“ (versetul 14). Apoi, în Facere 31, îngerul lui Iahve îl apelează în vis pe Iacov (versetul 11), dar se prezintă ca fiind Dumnezeu: „Eu sunt Dumnezeu, Cel ce ți S-a arătat în Betel“ (versetul 13). [...]

Unii comentatori au căutat o explicație intrinsecă textului. S-a observat că atunci când subiectul se arată și acționează spre salvarea omului, acesta este înger, dar atunci când vorbește, este Iahve Însuși. Această observație nu este însă nouă. Eusebiu de Cezareea scria în Demonstrarea Evangheliei, 5, 11, 238

că: „atunci când un înger îi apare lui Moise, Scriptura spune simplu: «i S-a arătat îngerul Domnului într-o pară de foc, ce ieșea dintr-un rug». Dar când se referă la cel care grăiește, Îl numește Dumnezeu și Domn, și nu înger”. Altfel spus, îngerul este „forma” omenească (îngerii apăreau ca bărbați), vizibilă a lui Iahve. [...]

În a doua jumătate a secolului al VIII-lea î.Hr., Osea rememorează în cartea sa la un moment dat istoria Israelului. În capitolul 12, versetele 4-5, spunea următoarele: Israel „ca un viteaz s-a luptat el cu Dumnezeu. Cu îngerul s-a luptat și l-a biruit”. Osea introduce, spre deosebire de textul din Facere 32, „confuzia”: Iacov s-a luptat cu Dumnezeu și cu îngerul. Am prins un fir. Cu alte cuvinte, cea mai veche tradiție este arătarea lui Iahve, așa cum o păstrează textul din Facere 32, și nu adăugarea îngerului. Recursul la înger apare ulterior și ne putem imagina din ce motiv. El „salvează” transcendența divină. „Cum să te lupți cu Dumnezeu?”, se gândea profetul. „Cum să-l vezi, cum și

se poate arăta?” Îngerul aparține tocmai acestui interval, cum îl numește Andrei Pleșu, dintre om și Dumnezeu. Expeditorul este prezent prin mesager, care, așa cum am văzut, vorbește ca și cum ar fi însuși autorul mesajului.

Totuși, există și o altă explicație duhovnicească, singura care împacă în mod paradoxal ambele afirmații, care altfel s-ar contrazice reciproc. O primă atestare o avem la Sfântul Iustin Martirul și Filosoful, în Dialogul cu iudeul Trifon, capitolele 59-60. Dovedind prezența unui „alt” Dumnezeu în Vechiul Testament pe lângă Tatăl, Făcătorul tuturor, Sfântul Iustin spune că acest „alt” Dumnezeu este numit Domn și înger, fiind Cuvântul sau Dumnezeu Fiul. Orice teofanie vechi-testamentară este o hristofanie sau o arătare a lui Hristos. Paradoxul este că Hristos fiind „Îngerul de mare sfat” (Isaia 9, 5), în sensul de trimis (înger) al lui Dumnezeu Tatăl, rămâne însă și Dumnezeu adevărat. Confuzia lui Moise poate fi deci dezlegată.

Alexandru Mihăilă, *Nelămuriri din Vechiul Testament*, Vol. I, Ed. Nemira, 2011, pp. 197-202.

Rubrică realizată: Daniel JORA

Antidot pentru deznădejde

Așa că în loc să hulești în momentele cele grele, mai bine să-I mulțumești lui Dumnezeu! În loc să cazi în deznădejde, să dai slavă! Deschide-ți inima Domnului, strigă rugându-te cu putere, grăiește cu glas mare, preamărindu-L pe Dumnezeu. Astfel, se ușurează și suferința ta, deoarece mulțumind, diavolul pleacă departe, iar ajutorul lui Dumnezeu vine lângă tine și te ocrotește.

Dacă hulești, vei pierde și sprijinul lui Dumnezeu, diavolul se va ridica mai sălbatic împotriva ta, dar și pe tine te vei vătăma mai rău. Nimic dintre cele bune nu este asemenea mulțumirii, așa cum nimic nu este mai rău decât hula. Mulțumirea este comoara cea mare, bogăția sporită, bunul neînfrânt, arma cea tare. Dimpotrivă, hula adâncește răul și ne

Foto: Andreea DOBRESCU

lipsește încă și mai mult de cele pe care le-am pierdut. Ai pierdut bani? Dacă mulțumești lui Dumnezeu, folosești sufletul tău și dobândești bogăție mai mare, deoarece ai câștigat bunăvoința Domnului. Dacă blestemi însă, în afară de lucrurile pe care le-ai pierdut, îți pierzi și mântuirea. Astfel, nici pe acelea nu le vei mai găsi, și sufletul tău îl vei pierde.

„Dar sunt în necaz, și îmi pierd cumpătul!”, te îndreptățești tu înaintea mea. Nu, nu sunt de vină pentru aceasta strâmtorările care te înconjoară, ci indiferența ta.

Dar oare nu este de vină sărăcia? Nu este sărăcia pricina hulirilor, pentru că atunci trebuia ca toți săracii să hulească. Căci îi vedem pe mulți care trăiesc în sărăcie și lipsuri mari, mulțumind continuu, în timp ce pe alții care, chiar dacă se bucură de bogăție și lux, nu încetează să înjure și să hulească. Deci, să nu zicem că boala, sărăcia și viața grea ne silesc să hulim. Nu sărăcia, ci nesăbuiința, nu boala, ci disprețul față de Dumnezeu, nu suferințele care vin una după alta, ci lipsa de evlavie îi conduce la hula și la orice fel de răutate pe cei care nu iau aminte. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

(*Glasul Sfinților Părinți*, traducere de Părintele Victor Mihalache, Editura Egumenița, 2008, pp. 262-263)

Biserica, o cărare spre inimi

Atunci când intră în biserică, omul este fericit. Pentru că atât îi trebuie celui care are nevoie de un moment doar pentru el și Dumnezeu - să pășească pragul care să îl poarte în rugăciune. De cele mai multe ori, pereții stăpâniți de sfinți și scene biblice au puterea de a emana minunate simțiri, pe care le primește cu smerenie și le păstrează în suflet.

Apoi, aude glasul blând, dar puternic al preotului și al cântăreților care anunță începerea Sfintei Liturghii. Și de acolo pătrunde într-o altă lume, care nu se leagă cu nimic de cea de dincolo de ușile bisericii. Pentru că lumescul de afară pălește în fața dansului îngerilor care cuprinde inimile credinciosului.

Așa îmi place mie să cred că se vede totul și știu că mulți vor rezona cu mine. Și dacă vorbim despre oamenii minunați de la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”, nu mai am niciun dubiu. Că veni vorba de oameni minunați, zâmbetul și delicatețea Anei-Maria Burchi m-au convins total să mă îndrept către ea cu interviul meu. Mi-a răspuns cu bucurie și receptivitate și a ieșit ceva tare frumos.

Ana-Maria BURCHI,
comuna Ciocănești, județul Călărași, 33 de ani,
subofițer în Jandarmeria Română

Cum ai ajuns la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”? Care e povestea ta?

Era o zi ploioasă, iar frigul, un ne-prieten pentru mine, îndemna pasul către un loc cald. Aveam în gând găsirea unei biserici și a unui preot care să ne cunune. După mai multe biserici vizitate și după câteva discuții cu preoți, ușor dezamăgiți de sumele care ni se tot cereau, am intrat și în curtea Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”, ultima încercare înainte de a pleca spre casă. În biserică, slujba se terminase. Mi-am ridicat ochii către picturi și mi-am spus: sunt vechi, întunecate, celelalte erau mai frumoase. Îmi doream lumină și bucurie, fără

Foto: Andreea DOBRESU

să știu, de fapt, că aici le voi găsi. Ne-a întâmpinat părintele Mihai, întrebându-ne cu ce ne poate ajuta. „Vrem să ne cununăm.” „Bun lucru v-ați gândit”, ne-a răspuns, în timp ce, în urma discuției noastre, părintele își nota în agendă ziua nunții.

Se întâmpla acum opt ani, iar de-atunci, în agenda părintelui și în Casa Bisericii s-au petrecut multe momente importante pentru mine și familia mea.

Este minunat ce îmi spui. Practic, iubirea ți-a îndrumat pașii către Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”. Ce îți place cel mai mult la această biserică?

Pentru mine, Biserica e locul în care se luptă liniștea cu tristețea, speranța cu deznădejdea, iubirea cu renunțarea, dorul cu durerea, visul cu realitatea, întrebările căutând

Rubrică realizată: Ionelia OLTEANU

răspunsuri. Mă întorc cu bucurie de fiecare dată, sperând că voi avea meritul de a le primi pe unele și înțelepciunea de a mă împăca cu celelalte. La Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”, am cunoscut oameni minunați, dispuși să ajute, să dăruiască, să sacrifice din timpul și resursele lor. Îmi place tare mult că se implică în absolut orice, sunt săritori și nu se dau așa ușor bătuti. Această determinare, împletită armonios cu virtutea credinței, dă cele mai frumoase rezultate.

Care sunt activitățile tale preferate dintre cele organizate la biserică?

Desigur că sunt departe de a fi ca acești voluntari minunați, care reușesc să facă totul ca la carte de fiecare dată, dar îi susțin, atât cât reușesc, în inițiativele lor minunate. Îmi plac târgurile care adună lumea, însă apreciez mult întâlnirile de dinaintea desfășurării târgurilor, când oamenii vin cu drag, cu priceperea sau neîndemânarea lor și reușesc laolaltă să încropească din mărunțișuri dimensiunea faptelor bune. Pentru că, până la urmă, această mână de oameni, cu tot frumosul pe care îl reunește, este tot ceea ce contează pentru ca lumea să fie mai bună. Sunt chiar un exemplu, iar târgurile adună atâta bucurie la un loc încât am putea umple tot golul care există.

Ce te-a determinat să rămâi aici și să nu mergi la altă biserică?

Ador discreția și eleganța bisericii. Deși este așezată în mijlocul unei zone tranzitate de oameni mii și diferiți, de zgomote diverse și apăsătoare, ea rămâne minunată și discretă, primind pe oricine îi trece pragul, în oaza ei verde și revigorantă, să-și plângă durerile și să-și trăiască bucuriile, de va vrea. Este minunat cum universul bisericii și cel al exteriorului, cotidianului, reușesc să se separe. Este minunat cum îndemnul la rugăciune răzbate, câștigă în fața altor tentații.

Există ceva ce ai schimba sau ți-ar plăcea să fie diferit?

Dacă aș schimba ceva? Poate, momentul acela ploios și îndoiala mea de atunci, de când am intrat prima dată în biserică. Pentru că picturile s-au înnoit între timp, și ochii mei s-au luminat, și sufletului meu i s-a dezvăluit drumul către Acasă.

Laudele sunt cântările principale ale rânduielii Utreniei. În ele se sintetizează teologia sărbătorii sau a sfântului zilei respective. Laudele sunt și slujbele de peste zi grupate într-o serie care se numesc, în general, cu un termen consacrat „Cele șapte laude”, și anume: Vecernia (slujba de seară), Pavecernița sau Dupăcinarea (rugăciunea de după cină sau înainte de culcare), Polunoșnița sau Miezonoptica (rugăciunea de la miezul nopții), Utrenia (slujba de dimineață) și Orele sau Ceasurile, în număr de patru (I, III, VI, IX), adică rugăciunile de la începutul celor patru sferturi ale zilei.

Slujba celor șapte Laude începe cu Vecernia, conform Tradiției moștenite de Biserica creștină din Vechiul Testament, când începutul zilei liturgice sau bisericești se socotea nu de la miezul nopții, ca în viața civilă, ci de cu seară. De aceea, în cărțile de slujbă (Minee, Octoih, Triod și Penticostar), lauda liturgică a fiecărui sfânt sau a fiecărei zile bisericești începe cu slujba de seară, adică cu Vecernia.

ziarullumina.ro

Noaptea de Sânziene (24 iunie)

Sânzienele sunt sărbătorite pe 24 iunie, ziua în care se face pomenirea nașterii Sfântului Ioan Botezătorul.

Potrivit tradiției, Sânzienele plutesc în aer sau umblă pe pământ în noaptea de 23 spre 24 iunie, cântă și dansează, împart rod holdelor, umplu de fecunditate femeile căsătorite, înmulțesc animalele și pasările, umplu de leac și miros florile, tămăduiesc bolnavii și apară semănăturile de grindină.

În ajunul Sânzienelor, pe 23 iunie, fetele culegeau de pe câmp flori de sânziene și împleteau cununi pe care le aruncau peste case. Dacă acestea se agățau de horn, era semn ca se apropie cununia.

Tot în noaptea de Sânziene, fetele își puneau sub pernă flori de sânziene pentru a-și visa ursitul sau agățau coronițele în diferite locuri, și dacă a doua zi le găseau pline de rouă, era semn că se vor mărita în vara care urma să înceapă sau chiar duceau florile împletite în ocolul vitelor, unde, cu ochii închiși, să fie date spre mâncare vitelor (după cum va arăta vita care mânca florile, așa va fi și viitorul soț).

În noaptea de sânziene, flăcări aprindeau focuri și învârteau făclii, iar gospodarii puneau flori de sânziene la colțul casei dinspre răsărit. Dacă în următoarea zi găseau în coronițe păr de la animale, era semn că vor avea parte de un an sănătos și roditor pentru animale.

Bătrânele satului adunau în zorii zilei de 24 iunie roua sânzienelor. La întoarcerea spre casă, dacă nu vorbeau și nu întâlneau pe nimeni, puteau oferi roua ca leac pentru sănătate și dragoste.

Sânzienele ca zâne pot fi aducătoare de rele dacă oamenii lucrează în ziua de 24 iunie. Dacă nu sunt cinstite, stârnesc vijelii și lasă câmpul fără rod și florile fără leac.

Planta erbacee din familia Rubiaceae are două denumiri zonale: sânziana (Oltenia, Banat, Transilvania, Bucovina, Maramureș, nordul Moldovei) și drăgaica (Dobrogea, Moldova de Sud și Centrală, Muntenia).

Prima întâlnire cu Sfântul celor care și-au pierdut speranța

Sunt multe, foarte multe situații în care am simțit ajutorul Sfântului Iuda Tadeu, de la minuni mici la serviciu sau câte o problemă zilnică, până la chestiuni esențiale, sau cel puțin pe care eu le consider esențiale pentru parcursul vieții mele.

Prima dintre ele este pentru mine și cea mai vie în amintire, întrucât a fost un moment de răscruce în existența mea.

Eram un om cu un suflet pierdut, nu știam nici cum să mă rog, nici încotro să mă îndrept, când am ajuns, din întâmplare (dacă se poate spune că e ceva întâmplător) la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”.

Am văzut acolo și icoana Sfântului Iuda Tadeu și am citit rugăciunea. Nu auzisem de acest sfânt până atunci și numele de Iuda; avea alte conotații în mintea mea. Am cercetat puțin despre Sfântul Iuda Tadeu și pe măsură ce am început să mă rog, am simțit cum sufletul meu începe să se liniștească. Și, de câte ori aveam câte un moment de încercare, îl chemam în minte pe Sfântul Iuda Tadeu și am simțit de fiecare dată liniștea și mângâierea Lui.

(Oana Ivan)

Rugăciunea către Sfântul Iuda Tadeu mi-a adus mângâiere, siguranță și revigorare. Dar mai ales, rezolvarea concretă a unor probleme prin apariția persoanei potrivite la momentul potrivit. Sfântul Iuda ne mai ajută să înțelegem când ne este de folos răbdarea suferinței și când trebuie să-l rugăm pe Dumnezeu să ne izbăvească de aceasta. Îi mulțumesc părintelui Mihai pentru „pontul” de a apela la acest ocrotitor.

(Anonim)

Sfântul Iuda Tadeu a fost alături de mine într-o perioadă foarte dificilă, am resimțit din plin limitele umane și sufletul meu tânjea după ajutorul divin. Rugăciunea către Sfântul Iuda Tadeu e sublimă, și șoptind-o cu credință de câteva ori pe zi, am simțit cum îmi dă putere și speranță.

Sfântul Iuda Tadeu m-a ajutat foarte mult, l-am simțit alături de mine și mi-a întărit credința că în Dumnezeu este totul. Așa să ne ajute tuturor celor care îl avem în suflet!

(Elena-Carmen Iușut)

Demolarea Bisericii „Sfânta Vineri”

Biserica „Sfânta Vineri” a fost demolată într-o zi de vineri, pe data de 19 iunie 1987, în timpul regimului comunist pentru a face loc noului plan de sistematizare a orașului din dorința expresă a Elenei Ceaușescu. În apropierea locului pe care se ridica biserica se află un controversat edificiu comemorativ, placat cu marmură gri, ridicat în anii 2000, astăzi acoperit cu mesaje publicitare și grafitti.

Biserica „Sfânta Vineri-Hereasca” a fost ridicată în vremea lui Matei Basarab și sfințită în 1650, rezidită apoi în 1839 prin ctitoria generalului Constantin Năsturel-Herescu. Datorită amplasării în zona veche a centrului Bucureștiului și prin lucrarea icoanei făcătoare de minuni a Sfintei Parascheva, pictată la Viena și ferecată în aur, aceasta a devenit un important reper spiritual al comunității. Fiind avariata de cutremurul din 1977, biserica a trecut printr-un lung proces de reparații și a fost resfințită în 1985, cu doar doi ani înaintea demolării.

Ultima slujbă ținută în vechea biserică a fost Vecernia din ziua de luni, 15 iunie. În ziua demolării, credincioșii au adus sute de lumânări și candelă, exprimându-și astfel regretul și revolta. Se spune că, asemeni altor edificii creștine demolate în perioada comunistă, biserica purta un blestem de moarte îndreptat împotriva oricui i-ar aduce atingeri.

Foto: evz.ro

Biserica a fost reconstruită pornind de la planurile originale pe actuala stradă Olteni, nu departe de piața Sfânta Vineri, în zona vechilor proprietăți ale boierilor Năsturel-Herescu. Noua biserică, cu hramurile Sfânta Parascheva și Sfântul Grigorie Palama, a fost resfințită în ziua de 11 noiembrie 2018.

Hagia Sofia,
Istanbul (Turcia)

Practicile yoga nu sunt compatibile cu credința creștină și nu au ce căuta în viața unui creștin. Declarația a fost făcută la Ședința Sfântului Sinod al Bisericii Greciei din 4 iunie. Reacția Bisericii Greciei a venit ca urmare a mediatizării tot mai intense a acestor practici orientale ca o modalitate de a face față stresului provocat de epidemia de Covid-19. Sfântul Sinod a subliniat faptul că yoga reprezintă o parte fundamentală a hinduismului și nu doar niște simple exerciții. (theorthodoxworld.com)

O hotărâre legată de viitorul Hagiei Sofia din Istanbul este așteptată pe data de 2 iulie. La Curtea Supremă a Turciei a fost înaintată o petiție privind examinarea documentului prin care în 1934 Hagia Sofia, pe atunci moschee, a fost declarată muzeu, act semnat de Mustafa Kemal Atatürk, președintele reformator al Turciei. Dacă se va dovedi că acest act este un fals, dorința, afirmată în mai multe rânduri, a actualului președinte Recep

Tayyip Erdoğan de a preschimba fosta catedrală ortodoxă în moschee va deveni, probabil, realitate. (orthodoxtimes.com)

Biserica Ciprului va permite oficierea de cununii în perioada Postului Crăciunului. Cununiile sunt în continuare interzise în zilele de post de peste an, dar pentru Postul Nașterii Domnului se va face o excepție. Decizia Sfântului Sinod vine ca răspuns la numărul mare de cununii care nu au mai putut avea loc în perioada de interdicții cauzate de pandemia de Covid-19. (orthochristian.com)

Restricțiile privind intrarea în Muntele Athos s-au mai relaxat. Începând cu 2 iunie, comunitatea monastică athonită permite intrarea angajaților mănăstirilor, dar și a pelerinilor în locașurile Sfântului Munte, cu condiția respectării anumitor reguli. Numărul pelerinilor nu poate depăși 15 pentru fiecare mănăstire și fiecare dintre pelerini va trebui să posede un permis special de intrare. (theorthodoxworld.com)

Vrei sa te implici?

Toți cei care vor să aducă un pic de bucurie semenilor pot sprijini, ca voluntari, acțiunile sociale. Avem nevoie de o echipă mai mare. Vino în echipa Asociației Umanitare Tadeu! Împreună vrem să facem viața mai liniștită pentru semenii noștri.

E-mail: asociatiaumanitaratadeu@gmail.com

Telefon: 0731 955 215

ASOCIAȚIA UMANITARĂ
TADEU

CONTRIBUȚIA ANUALĂ

Ne dorim mereu să facem din Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” un spațiu primitor și civilizat. Contribuția anuală de 100 de lei/ familie ne este de mare ajutor în acest sens.

Vă mulțumim!

Declarația unică

Foto Coperta 4: Andreea DOBRESCU

Persoanele fizice care au realizat în anul 2019 venituri pentru care au obligația completării declarației unice pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul datorat pe venitul net/câștigul net anual impozabil pentru susținerea Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă” completând Capitolul 1, Secțiunea 6, al declarației unice până pe data de 30.06.2020.

SECȚIUNEA 6: DESTINAȚIA SUMEI REPREZENTÂND PÂNĂ LA 3,5% DIN IMPOZITUL DATORAT PE VENITUL NET/ CÂȘTIGUL NET ANUAL IMPOZABIL

1. Bursa privată ☐	
Contract nr./data	
Suma plătită (lei)	
Documente de plată nr./data	
2. Susținerea unei entități nonprofit/unități de cult ☒	
Denumire entitate nonprofit/unitate de cult	PAROHIA "SFANTUL DUMITRU-POȘTA"
Cod de identificare fiscală a entității nonprofit/unității de cult	16081893
Cont bancar (IBAN)	RO95RNCB0069110986130001
Suma (lei)	

Program liturgic | 15 – 28 iunie

MARȚI, 16 IUNIE

- > 06:00 - Sfânta Liturghie
- > 07:30 - Program de spovedanie

JOI, 18 IUNIE

- > 18:00 - Vecernie cu Litie

VINERI, 19 IUNIE (hram)

- Sfântul Apostol Iuda Tadeu*
- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie
- > 21:30 - Priveghere de noapte

SÂMBĂȚĂ, 20 IUNIE

- > 10:00 - Parastase*
- > 18:00 - Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului

DUMINICĂ, 21 IUNIE

- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

MARȚI, 23 IUNIE

- > 06:00 - Sfânta Liturghie
- > 07:30 - Program de spovedanie
- > 18:00 - Vecernie cu Litie

MIERCURI, 24 IUNIE (+)

- Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul*
- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

VINERI, 26 IUNIE

- > 18:00 - Acatistul Sfântului Pantelimon
- > 18:30 - Program de spovedanie

SÂMBĂȚĂ, 27 IUNIE

- > 10:00 - Parastase*
- > 18:00 - Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului

DUMINICĂ, 28 IUNIE

- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie
- > 18:00 - Vecernie cu Litie

*dacă sunt anunțate din timp

Strada Franceză nr. 1, sector 3, București

mihaigojgar@yahoo.com

www.sfantuldumitruropa.ro

facebook.com/revistadimitrios

BCR, Agenția Libertății - RO95 RNCB 0069 1109 8613 0001